

SÖZ KÜÇÜKTEN TASARIM BÜYÜKTEN

ANAOKULU ÖĞRENCİLERİMİZİN HAYAL GÜCÜNDEN DOĞAN MASALLAR, LİSE
ÖĞRENCİLERİMİZİN ÇİZGİLERİYLE HAYAT BULUYOR.
KÜÇÜKLERİN ANLATTIĞI, BÜYÜKLERİN YORUMLADIĞI BU ÖZEL ETKİNLİKTE;
HAYAL, SÖZE VE RENGE DÖNÜŞÜYOR.

Ön Söz

Bir çocuğun hayali, dünyayı değiştirebilecek kadar güçlüdür...
Bu kitapçık da tam olarak o hayallerden doğdu.

“Hayal Küçükten Doğar” projesi kapsamında anaokulu öğrencilerimiz, içlerinden geldiği gibi masallar anlattılar; 11. sınıf öğrencilerimiz ise bu masalları büyük bir özenle dinleyerek kaleme aldı ve görselleştirdi. Böylece küçük bir hayal, satırlara dönüşen büyük bir emeğe dönüştü.

Bu çalışma yalnızca bir masal kitabı değil; farklı yaş gruplarının aynı hayalde buluşmasının, paylaşmanın, üretmenin ve birlikte öğrenmenin en güzel örneklerinden biridir. Minik öğrencilerimizin sınırsız hayal gücü ile lise öğrencilerimizin sorumluluğu ve yaratıcılığı bir araya gelerek her sayfada sıcacık bir dünya oluşturdu.

Elinizde tuttuğunuz bu kitapta; çocukların saf hayallerini, gençlerin emeğini ve eğitimin birleştirici gücünü göreceksiniz.

Bu güzel çalışmada emeği geçen tüm öğrencilerimize ve öğretmenlerimize teşekkür ediyor, sizleri hayallerin peşinden giden bu masal yolculuğuna davet ediyoruz.

Türk Dili ve Edebiyatı Zümre Başkanı

Erdi ÇAMUR

PARTİ HIRSIZI

Bugün Pembe Kapibara'nın doğum günüydü! Bütün arkadaşlarıyla birlikte büyük bir parti yapmaya karar vermişti. Büyük bir pasta, rengârenk parti şapkaları, disko topu ve ışıklar... Her şey unutulmaz bir parti için hazırlanmıştı.

Pembe Kapibara bütün arkadaşlarını çağırmıştı. SpongeBob SquarePants, Tom, Jerry ve Minnie Mouse büyük bir coşkuyla kutlamaya gelmişti. Ancak davetsiz bir misafir vardı: Uğur Böceği. Gizlice içeri girmeyi başarmıştı. Aklında ise kötü bir plan vardı.

Parti başlamadan önce Uğur Böceği, bahçeye girip bütün parti şapkalarını ve en önemlisi doğum günü pastasını çaldı. Kimse onun bunu yaptığını fark etmedi. Herkes misafirlerle ilgilenirken ortalık bir anda karıştı.

Pembe Kapibara, arkadaşlarının üzülmesini istemiyordu. Bu yüzden hemen yeni bir plan yaptı. Önce herkesi sakinleştirdi, sonra kendi elleriyle yeni

şapkalar hazırladı. SpongeBob balonları şişirdi, Tom ve Jerry ışıkları astı, Minnie Mouse ise masaları süsledi. Kısa sürede bahçe yeniden rengârenk oldu.

Tam herkes eğlenmeye başlamışken Uğur Böceği geri döndü. Elindeki pastayla gizlice bahçeye girmeye çalışırken ayağı takıldı ve yere düştü. Pasta da üstüne devrildi! Herkes bir an sessiz kaldı, sonra kahkahalarla gülmeye başladı.

Uğur Böceği yaptığı hatadan utandı ve özür diledi. Pembe Kapibara ise onu affetti. Çünkü doğum gününün en önemli şeyinin pasta değil, arkadaşlarla birlikte olmak olduğunu anlamıştı.

O günden sonra Uğur Böceği bir daha kimsenin partisini bozmadı. Pembe Kapibara'nın doğum günü ise herkesin unutamayacağı kadar eğlenceli geçti.

Yazan: NİSAN KÖKSAL - DEFNE GÖNÜL - DEFNE DURAK

PİKACHU'NUN DÜNYASI

Pikachu uyandı sahibi esin yanına gitti sonra beraber pokemonları yakalamak için dışarı çıktılar sonra bir tane pokemon yakaladılar bu pokemonun adı ket di keti yakalayıp eve götürdüler sonra keti pokemon topu denilen topa koydular ve sonra oturup televizyon izliyorlar sonra televizyonu kapatıp dışarı çıkıyorlar dışarıda bir anda başka bir dünya ya ışınlanıyorlar etrafa bakıyo sonra bir ev yapmayı planlıyorlar bu evi altından yapmak istiyorlar ve elmastan kocaman odalar yapıyorlar ve evin dışına kocaman bir havuz yapıyorlar bu havuz kocaman ışıklandırmalara sahip ve aynı zamanda evin yanında bir çiftlik yapıyorlar bu çiftlikte başka pokemonlar ve yakaladıkları ket var çiftliğe başka hayvanlar yerleştirmek için geziyorlar sonra bir anda karşılarına kapibara çıkıyor kapibaranın gözleri yanda ve ağzında büyük ve koyu kahverengi bir daire var kapibarıda yakalayıp çiftliğe götürüyorlar ve hep birlikte mutluca yaşamışlar.

Yazan: MUHAMMET ÖZTÜRK - HİDAYET POYRAZ ÖZTAŞ

Rumi'nin Eşsiz Hikayesi

Bir zamanlar gökyüzünün pamuk şeker bulutlarla kaplı olduğu renkli bir dünyada, üç yakın arkadaş yaşarmış: Rumi, Mira ve Zoi. Bu üçlü, macera yaşamayı çok sevmiş. Her gün yeni bir keşfe çıkar, uçan adalarda dolaşır ve gökyüzünde yaşayan canlılara yardım ederlermiş.

Fakat bir gün huzurlu gökyüzünde tuhaf bir olay olmuş. “Saja Boys Baloncuklar” adındaki yaramaz bir ekip ortaya çıkmış. Bu ekip, gökyüzündeki bütün neşe baloncuklarını toplamaya başlamış. Neşe baloncukları kaybolunca insanlar gülmeyi unutuyor, çocukların uçurtmaları bile havalanmıyormuş.

Rumi, Mira ve Zoi buna çok üzölmüş. Hemen eski ama sevimli uçaklarına atlayıp yola çıkmışlar. Rumi cesurmuş ve yanında her zaman parlayan bir kalkan taşırmış. Mira zekice planlar kurarmış. Zoi ise çok iyi bir pilotmuş. Uçağın içinde onlara yardım eden tatlı mı tatlı bir capybara da varmış. Bu capybara yol boyunca minik ocağında çorba, kek ve sandviç yaparmış. Çünkü ona göre maceraya çıkan herkesin önce karnı doymalıymış.

Üç arkadaş bulutların üstünde ilerlerken karşılarına tek gözlü dev yaratıklar çıkmış. Ama bu yaratıklar aslında korkutucu değölmüş; sadece çok sakar oldukları için gökyüzündeki baloncukları yanlışlıkla patlatıyorlarmış. Mira

onlarla konuşmuş, Zoi de onlara baloncukları nasıl dikkatli taşıyacaklarını göstermiş. Böylece yaratıklar da ekibe yardım etmeye başlamış.

Tam her şey yoluna girdi derken Sucha Boys Baloncuklar büyük bir rüzgâr makinesi çalıştırmış. Güçlü rüzgâr uçağı sallamış ve Rumi'nin parlak kalkanı aşağı düşmüş. Yaramaz ekip hemen kalkanı kapıp kaçmış.

Rumi çok üzölmüş ama arkadaşları onu yalnız bırakmamış. Hep birlikte gökyüzünde dönen büyük bir kasırgaya doğru ilerlemişler. Zoi ustaca uçağı yönlendirirken Mira bir plan yapmış. Capybara da herkese sıcak kek dağıtarak cesaret vermiş.

Kasırganın içinde uçak dönmeye başlamış. Herkes kahkahalar atıyor, rüzgâr saçlarını savuruyormuş. Tam o sırada Rumi ileri atılmış ve kalkanını geri almış. Kalkan yeniden parlayınca etrafa rengârenk ışıklar saçılmış. Bu ışıklar Saja Boys Baloncuklar'ın içindeki neşeyi ortaya çıkarmış. Aslında onlar da eğlenmek isteyen ama nasıl arkadaş olunacağını bilmeyen bir grupmuş.

Rumi, Mira ve Zoi onlara kızmak yerine birlikte oyun oynamayı teklif etmiş. O günden sonra herkes neşe baloncuklarını paylaşmış, gökyüzü yeniden rengârenk olmuş.

Akşam olduğunda üç arkadaş ve capybara uçakta oturup sıcak çorbalarını içmişler. Gökyüzünde yıldızlar parıldarken capybara gülümseyip şöyle demiş:

“Paylaşılan bir yemek ve güzel arkadaşlık, her şeyi güzelleştirir.”

Yazan: DİLARA ÖGET - YAMAN CENK KARAÇAM - EYLÜL GÜLSUYU

Tavşan Arel'in Kayıp Havuçları ve Büyük Sürpriz

Bir varmış, bir yokmuş... Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, yemyeşil otların rüzgarla dans ettiği, rengarenk çiçeklerin mis gibi koktuğu kocaman bir tarlada, Arel adında minik, bembeyaz tüylü, yusuvarlak gözlü bir tavşancık yaşarmış. Arel'in evi, bu tarlanın tam ortasında, yerin altında kazılmış sıcak, yumuşacık toprak kokan harika bir çukur evmiş.

Arel, tarlasından topladığı en turuncu, en tatlı, en çıtır havuçları çok severmiş. Onları evindeki ahşap, oymalı bir sandığın içine koyar, üzerine de kocaman, parlak demir bir kilit asarmış. "Havuçlarım dünyadaki en değerli hazinem!" dermiş kendi kendine.

Bir gün Arel, tarlada arkadaşlarıyla oyun oynayıp evine dönmüş. Kapıyı açıp içeri girdiğinde gözlerine inanamamış! Sandığın kapağı açık, kilit yerde ve en önemlisi... havuçlar yokmuş! Arel'in minik kalbi güm güm atmaya başlamış. "Aman tanrım! Havuçlarım nerede?" diye bağırmış. Evin her köşesine bakmış ama yok, yok, yok!

Tam umudunu kesmişken, evin tam girişinde, toprak zeminde belirgin bir iz fark etmiş. Bu, bir ayak iziymiş! Uzun, kıvrımlı ve pullu bir şeye benziyormuş. Arel, "Bu iz... Bu iz kesinlikle arkadaşım Parlak'ın izi!" diye düşünmüş. Parlak, tarlanın en şık, en parlak pullu yılanıymış.

Arel, hemen Parlak'ın yaşadığı büyük, yosunlu kayanın yanına koşmuş. Parlak, kayanın üzerinde güneşleniyormuş. Arel, nefes nefese, "Parlak! Parlak! Havuçlarımı sen mi aldın? Evimde senin ayak izini buldum!" demiş.

Parlak, önce şaşkınlıkla Arel'e bakmış, sonra kıkır kıkır gülmeye başlamış. "Arel dostum," demiş, pullarını parlatarak. "Sen benim en iyi arkadaşısın. Havuçlarını neden alayım? Hem, unuttun mu? Benim ayağım bile yok! Ben sürünerek hareket ederim. O ayak izi bana ait olamaz."

Arel, utanmış. "Haklısın Parlak, özür dilerim. Ama havuçlarım nerede?" diye sormuş, üzgün bir sesle.

Arel, bu sefer de tarlanın diğer ucundaki büyük bambu ormanına, panda arkadaşı Eylin'in yanına gitmiş. Eylin, bambu yapraklarını kemirirken Arel'i görmüş. Arel, "Eylin, sence havuçlarımı kim almış olabilir? Belki sen, şaka yapmak için..."

Eylin, başını sallamış. "Hayır Arel, ben senin havuçlarını almadım. Ben sadece bambu severim. Hem bugün çok meşguldüm, evden hiç çıkmadım," demiş.

Arel, iyice umutsuzluğa kapılmış. En sevdiği havuçları kaybolmuştu ve kimin aldığını bulamıyordu. Üzgün bir şekilde, yavaş adımlarla evinin yolunu tutmuş. Evine yaklaştığında, içinden tatlı bir koku gelmeye başlamış. "Tarçın ve... havuç kokusu mu?" diye düşünmüş.

Kapıyı açtığında ise gördüğü manzara karşısında donup kalmış! Evin içi mumlarla aydınlatılmıştı. Masanın tam ortasında, kocaman, dumanı tüten, üzeri kremayla kaplı harika bir havuçlu pasta duruyordu! Pastanın üzerinde minik mumlar yanıyordu.

Ve masanın arkasından, fare arkadaşı Tarlak fırlamış! Tarlak, tarlanın en hızlı, en becerikli faresiymiş. "SÜRPRİZZZZ!" diye bağırmış Tarlak.

Arel, ne diyeceğini bilememiş. O sırada kapıdan Parlak ve Eylin de içeri girmişler. Meğer hepsi planın bir parçasıymış! Tarlak, Arel'in havuçlarını "çalmamış", sadece doğum günü pastası yapmak için "ödünç almıştı". Ve o ayak izi mi? Tarlak, Arel'i şaşırtmak için, bahçedeki eski bir tırmığın sapıyla o izi yapmıştı!

Arel, o kadar mutlu olmuş ki, gözleri dolmuş. Tarlak, Parlak ve Eylin, Arel'in etrafına toplanmışlar. Hep birlikte "İyi ki Doğdun Arel!" şarkısını söylemişler.

Mumları üfledikten sonra, Eylin, Arel'e pakete sarılı bir hediye uzatmış. Arel paketi açtığıında, yumuşacık, peluş bir oyuncak tavşan bulmuş.

O gece, dört arkadaş, Arel'in sıcak çukur evinde, bol havuçlu, lezzetli pastayı yiyerek, kahkahalar atarak ve oyunlar oynayarak harika bir doğum günü kutlamışlar. Arel, havuçlarını kaybetmediği için değil, dünyanın en harika arkadaşlarına sahip olduğu için kendini dünyanın en şanslı tavşanı hissetmiş. Ve o günden sonra, havuçlarını kitlemek yerine, arkadaşlarıyla paylaşmanın çok daha güzel olduğunu anlamış.

Gökten üç elma düşmüş; biri Arel'in başına, biri bu masalı anlatanın başına, biri de arkadaşlığın kıymetini bilenlerin başına.

Yazan: ALP DEMİR - DOĞU ÖZTÜRK - AREL ÜNAL

TIRMİK VE ARKADAŞLARI

Tırmık, mavi gözleri parlayan, sarı tüylü ve neşesi hiç bitmeyen bir kedydi. Dila ise kedisini çok seven, onunla vakit geçirmeye bayılan tatlı bir kızdı. Bir gün birlikte piknik yapmak için parka gitmeye karar verdiler.

Parka vardıklarında güneş pırıl pırıl parlıyor, kuşlar cıvıldıyordu. Tırmık etrafı merakla incelerken, yanına Lucy adında kırmızı bir uğur böceği geldi. Lucy, Tırmık'la oyun oynamak istediğini söyledi. Tırmık bu teklifi sevinçle kabul etti ve birlikte kaydırağa koşular. Kahkahalar eşliğinde defalarca kaydılar.

O sırada Dila, getirdiği taze çilekleri yedikten sonra onların yanına katıldı. Birlikte oynamaya devam ederken, Havuç adında gri bir fare ve Mavi adında mavi bir kuşu salıncakta sallanırken gördüler. Tırmık da onlara katılmak istedi. Sırayla birbirlerini salladılar, eğlenceleri giderek arttı. Ardından tekrar kaydırağa gidip oyunlarına devam ettiler.

Bir süre sonra Tırmık, parkın biraz ilerisinde duran yeşil bir karavan fark etti. Merakına yenik düşerek arkadaşlarını da çağırdı. Hep birlikte karavana bindiler. Tırmık direksiyona geçti ve onları küçük bir maceraya çıkardı. Kısa bir yolculuğun ardından kendilerini yemyeşil bir ormanda buldular.

Ormanda gezerken şeftali ağaçlarıyla karşılaştılar. Ağaçlar mis gibi kokuyordu. Hep birlikte şeftaliler topladılar, sonra el ele tutuşup ağaçların etrafında dönerek neşeyle güldüler. Koşup oynayarak daha fazla şeftali topladılar.

Günün sonunda karavana geri döndüler. Tırmık direksiyona geçti ve hepsini güvenle eve götürdü. Eve vardıklarında hepsi çok mutluydu. Bu güzel gün, onların unutamayacağı bir anı olarak kalmıştı.

Yazan: DURU DEMİRKIR - DİLA YÜKSEL

URAS VE KAPİBARALAR

Uras bir gün Elif ile ormana gider. Ormanın içinde gündüzleri uyuyup geceleri gezinen kahverengi hayvanlar olan kapibaraları görürler. Tam 99 tane kapibara onları ormanın içinde karşılar. Bu kapibaraları gören Uras ve Elif onlara okumayı ve konuşmayı öğretirler. Havanın kötüleştiğini gören Uras herkesi evine çağırır. Evine vardıklarında gizli bir tünel ile evin sağ tarafında kalan toprağın altında olan gizli bir odaya giderler. Bu odada küçük bir bilgisayar ve kocaman bir telefon vardır. Telefonun içinde video izleme, müzik dinleme uygulamaları ve bir kapibara oyunu vardır. Burada vakit geçirip uyurlar. Sonraki gün kapibaralara yazmayı öğreten Uras, Kedi isimli kapibaranın kendini dinlemediğini ve oyuncakları ile oynadığını görünce sinirlenip onun oyuncaklarını kırar. Kedi'nin ağladığını gören Uras onu sevindirmek için ona yeni bir telefon hediye eder ve Kedi teşekkür eder. Yazmayı öğretirken Tuna isimli yalın vücutlu ve kanatlı bir canavar arkasındaki küçük yardımcılar ile Uras ve kapibaralara saldırır. Bunu gören Uras oku ile Tuna'nın kanatlarına vurup onu yener ve yardımcılar kaçır. Bunun sevinci ile Elif, Uras ve kapibaralar Uras'ın evine döner ve saklambaç oynarlar. Kedi ebe olur ve ilk önce Pamuğu yakalar. Uras son kişi olup kazanır.

Yazan: TOPRAK YALÇIN - URAS TAŞKIN

BİR MAYMUN DALDAN DÜŞTÜ

Maymunlar parlayan bir muz görmüşler ve muzı almak için dallara tırmanmaya başlamışlar ama belli bir süreden sonra dalları yetişemedikleri için durmak zorunda kalıyorlar. Önce içlerinden biri bir yolunu bulup daha yüksek çıkıyor ama çok yüksek çıktığı için dengesini kaybedip bir filin üstüne düşüyor. Fil çok şaşırıp maymunun bu hale nasıl geldiğini soruyor. Tam soruyu soracakken birden muz parlamaya başlıyor. Fil ve maymun çok şaşıyor. Muz o kadar parlıyor ki maymun parlıttan onu göremiyor.

Maymun parlayan muzı o kadar istiyor ki tekrar dallara çıkmaya başlıyor ama bu sefer o kadar yükseğe çıkıyor ki dengesini hemen kaybediyor ve bu sefer de bir aslanın üstüne düşüyor. Aslan maymuna çok sinirleniyor ve tam maymunu yemeye başlayacakken maymun aslana parlayan muzı aradığını söylüyor. Aslan maymuna yardım etmek istiyor ve tam o sırada muz yine parlıyor.

Aslan maymuna yardım eder ve sonunda maymun parlayan muza sahip olur. Ve maymun muzı arkadaşları ile paylaşır ve afiyetle yerler.

Yazan: UTKU - YİĞİT ER KÖKTAŞ

DÖRT KEDİ

Derin adında bir kız varmış. Derin'in evinde Miniş adında tatlı bir kedisi varmış. Bir gün Derin sokakta mama yiyen bir kedi görmüş. Onu çok sevmiş ve eve getirmiş. Onun adı da Miniş olmuş. Sonra bu kedinin bir kardeşi gelmiş, Derin onu da eve almış. Onun adı da Miniş olmuş. Daha sonra Pamuk adında yaramaz bir kız daha gelmiş. Pamuk yataкта zıplamayı çok sevmiş. Başka bir yerde, çamurla oynamayı çok seven pasaklı bir kedi varmış. Çamurda oynarken her yeri kapkara olmuş. Annesi onu yıkayamayınca veterinerine götürmüştü. Derin bu kediyi veterinerde görmüş ve onu da sahiplenmiş. Onun adını da Miniş koymuş. Artık evde dört tane kedi olmuş ve hepsi kardeş gibi yaşamışlar. Bir gün bu kedilerin doğum günü gelmiş. Güzel bir pasta yapmışlar ve yelkenli bir tekneye binmişler. Ama teknenin içinde Çılgın Kaplan varmış! Kaplan birden çıkıp kedileri korkutmuş. Sonra da kedilerin pastasını hapur hupur yemiştir. Kediler pasta tabağının yanında ayak izleri görmüşler. Yoldan geçen bir uğur böceğine, "Ayak izleri senin mi?" diye sormuşlar. Uğur böceği, "Hayır, benim değil," demiştir. Bu sefer kaplana sormuşlar. Çılgın Kaplan, "Evet, benim," demiştir. Kaplan, kedilerin pastasını yediği için çok üzülmüş. Kedilere hemen yeni bir pasta yapmış. Dört kedi pastayı iştahla yemiştir. Ama kaplanın hâlâ üzgün olduğunu görmüşler. Bu yüzden kediler de kaplan için güzel bir pasta yapmışlar. Çılgın Kaplan ve dört kedi arkadaş olmuşlar. Hep birlikte çok mutlu yaşamışlar.

Yazan: AYŞE İPEK ÖKSÜZ - GÜNEŞ

ELSA KARLAR ÜLKESİNDE

Bir varmış bir yokmuş, karlarla kaplı bembeyaz bir ülkede Elsa ve kardeşi Anna yaşarmış. Elsa'nın çok güzel bir atı, yanında da neşeli bir kardan adam arkadaşı varmış.

Bir gün kötü bir adam ve onun huysuz ren geyiği ortaya çıkmış. Kötü adam sihir yaparak Anna'yı kendi tarafına çevirmiş. Anna artık Elsa'yı tanımıyormuş.

Elsa kardeşini kurtarmak için hemen yola çıkmış. Atına binmiş, kardan adam da ona yardım etmiş. Uzun bir yolculuktan sonra Elsa, Anna'yı bulmuş. Ama Anna hâlâ kötü adamın büyüü altındaymış.

Elsa bir anda aklına çok iyi bir fikir gelmiş. Sıcak su hazırlayıp Anna'nın üzerine dökmüş. Büyü hemen bozulmuş ve Anna eski haline dönmüş.

Kötü adam buna çok sinirlenmiş. Tam saldıracakken Elsa sihirli güçlerini kullanmış ve kötü adamı buzdan bir heykele çevirmiş.

O günden sonra karlar ülkesinde herkes mutlu yaşamış. Elsa, Anna, kardan adam ve güzel atı birlikte eğlenmişler.

Son.

Yazan: UMUT - ZEYNEP ELA ZEYTİN

KIRMIZI BALIK

Bir varmış bir yokmuş, masmavi denizlerin derinliklerinde yaşayan küçük bir kırmızı balık varmış. Bu kırmızı balık, gün boyu neşeyle yüzmeyi, mercanların arasında dolaşmayı ve baloncuklarla oynamayı çok severmiş.

Bir gün deniz kıyısına gelen küçük bir kız, kırmızı balığı fark etmiş. Balığın parlak pullarını görünce onu yakalamak istemiş. Hatta eve götürüp yemek olacağını düşünmüştü. Kırmızı balık bunu duyunca çok korkmuş. Küçük kuyruğunu hızlı hızlı sallayarak denizin derinliklerine doğru kaçmaya başlamış.

Kaçarken karşısına nazik bir deniz anası çıkmış. Deniz anası, kırmızı balığın korktuğunu anlayıp ona:

“Merak etme küçük balık, artık güvendesin,” demiş.

Sonra deniz anası bütün balık arkadaşlarını çağırmiş. Sarı balıklar, mavi balıklar, minik denizatları ve hatta sevimli bir ahtapot bile gelmiş. Hep birlikte kırmızı balığın korkusunu unutması için saklambaç oynamaya başlamışlar. Deniz kahkahalar ve mutluluk dolu baloncuklarla şenlenmiş.

Bu sırada kırmızı balığın annesi ve babası onu her yerde arıyormuş. Sonunda arkadaşlarının arasında onu bulmuşlar. Anne balık sevgiyle sarılmış:

“Bir daha korkunca tek başına kaçma olur mu?” demiş.

Kırmızı balık da başını sallayıp gülümsemiş.

Sonra hep birlikte evlerine dönmüşler. Deniz yosunlarından yapılmış sıcacık evlerinde, tatlı sıcak çikolatalarını içmişler. Kırmızı balık o gün hem yeni arkadaşlar edinmiş hem de ailesinin sevgisini bir kez daha hissetmiş.

Gece olunca yumuşacık yatağına kıvrılmış, gözlerini kapatmış ve mışıl mışıl uykuya dalmış.

Ve o günden sonra kırmızı balık, denizde korkudan çok dostluğun ve sevginin olduğunu hiç unutmamış.

Yazan: ALİ EMİR - NESİL GÜNER

KIRMIZI BALIK

Kırmızı Balık Denizde yaşayan sevimli, kırmızı bir balık varmış. Kırmızı balık güzel bir gün geçirirken aniden denize bir olta düşmüş. Kırmızı balık çok korkmuş ve saklanmak istemiş; hemen geminin altına girmiş. Fakat onu yakalamak isteyen avcı, peşini bırakmamış. Kırmızı balık çok korktuğu için kaçmaya başlamış; kaçabildiği kadar kaçmış. Kaçarken mavi, büyük bir balık görmüş. Sevimli kırmızı balık, kimseye selam vermeden geçmeyi sevmediği için mavi büyük balığa selam vermiş ve kaçmaya devam etmiş. Tekrardan yolunda birini görmüş; garip bir şekilde bir kedi görmüş, yüzen bir kedi! Kırmızı balık ona da selam vermiş ve kaçmaya devam etmiş. Balıkçı onun peşini bırakmıyormuş. Kırmızı balığın aklına yakın arkadaşı gelmiş ve onun evine doğru kaçmış. Arkadaşının evine vardığında arkadaşına sormuş: "Senin evinde bir süre kalabilir miyim?" Arkadaşı kabul etmiş ve eve girmişler. Kırmızı balık arkadaşının evinde dolanırken, arkadaşının evcil hayvanını görmüş; o bir uçan fareymiş! Kırmızı balık şaşırmış ama o çok sevimli, uçan bir fareymiş. Kırmızı balık yorulduğu için arkadaşına ona süt ve kurabiye getirmiş. Dinlenerek sütünü içmiş, kurabiyesini yemiş ve böylece kırmızı balık güvende kalmış; onu kimse yakalayamamış.

Yazan: NİSA NUR CÖMERT - AYLİN İLHAN VE ECRİN BEREN ÇÖTE

Küçük Kedi ve Çilek

Küçük bir kedi varmış ve en sevdiği meyve çilekmiş. Bir gün annesi pazara gitmiş pazardan çilek alıp eve dönmüş. Annesi eve geldiğinde yavru kedi yokmuş. Annesi yatağın altına girmiş ve onu bulmuş. Annesinin aldığı çilekleri yavru kediye vermiş yavru kedi bu çilekleri yemiş yedikten sonra kedi kaşınmaya başlamış. Hastaneye gitmişler. Doktor ona aşı yapmış. Sonra ilaç içmiş ve iyileşmiş.

İyileştikten sonra eve dönmüşler ve arkadaşlarıyla parka gitmiş. Kaymış, oyun oynamış, sonra eve gitmiş ve çok yorulduğu için eve gidip hemen uyumuş. Sabah olmuş. Mutfığa gitmiş, dolabı açmış. Ve çikolataları görüp onları annesinden gizli yemeye başlamış annesi uyuyormuş. Sonra annesi uyanmış ve mutfığa gelmiş yavru kedinin elinden çikolata tabağını almış. Sağlıklı olsun diye şeftali vermiş. Ve yavru kedi şeftaliyi afiyetle yemiş.

Annesi ona gülümsemiş fakat sonrasında kedinin çileğe alerjisi olduğunu öğrenmişler. Kedi üzülmüş ve annesine sarılmış. Sonra annesi ona oyuncak bebek vermiş. Kedi çok mutlu olmuş ve çilek yiyemediği için çilekli süt içmiş. Artık yavru kedi şeftaliyi daha çok seviyormuş.

Canı sıkılmış salona gitmiş televizyonu açmış ve en sevdiği çizgi filmi izlemiş. Gece olmuş. Annesinin işi olduğu için ona hikâye okuyacak kimse yokmuş. O yüzden kendi kendine hikâye okuyup mutluca uyumuş.

Yazan: LARA AYDIN - BENSU BOZKURT, ELİF DAĞ

PAMUK PRENSES VE GİZEMLİ HAVUZ

Bir varmış bir yokmuş, güzel bir sarayda Pamuk Prenses yaşarmış. Bir gün sarayın kapısına küçük bir maymun gelmiş. Karnı çok açmış ve muz istemiş. Pamuk Prenses maymuna yardım etmeye çalışmış.

Bir süre sonra bir kedi gelmiş. Kedi çok acıkmış ve balık istemiş. Ama Pamuk Prenses başka işle uğraştığı için kediye hemen fark edememiş. Kedi kızıp ortalığı karıştırmış.

Sarayın bahçesinde kırmızı bir balık yaşarmış. Bir gün havuzda büyük bir karışıklık olmuş. Pamuk Prenses yardım etmeye çalışırken yanlışlıkla havuza düşmüş. Kral çok korkmuş ve onu kurtarmaya çalışmış.

Bir süre sonra havuza yeni bir balık gelmiş ama o da korkup uzaklara kaçmış. Kral herkesi kurtarmak için çok uğraşmış.

Sonra Pamuk Prenses geri gelmiş ve saraydaki herkesi çok özlediğini söylemiş. Derken sarayın bahçesine aslanlar gelmiş. Herkes çok şaşırmış.

Biraz sonra balıkların annesi ve babası da gelmiş. Neler olduğunu anlamaya çalışmışlar. Tam o sırada bir ördek havuzda yüzüyormuş. Yavrularına bakarken ayağı bir yere takılmış ve zor anlar yaşamış.

O günden sonra saraydakiler birbirlerine yardım etmenin ve dikkatli olmanın ne kadar önemli olduğunu öğrenmişler.

Yazan: HAYRİ ARDA YAZICI - MELİSA BÜLENT